

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(Anden Afdeling)
21. november 2013

Forenede sager F-72/12 og F-10/13

Josiane Roulet
mod
Europa-Kommissionen

»Personalesag — løn — vedtægtens artikel 66 — tidligere midlertidigt ansat i lønklasse AD 12 — ansættelse som tjenestemand i lønklasse AD 6 — udbetaling af løn svarende til en tjenstemands i lønklasse AD 12 — åbenbar fejl — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb i henhold til vedtægtens artikel 85«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, der finder anvendelse på Euratom-traktaten i henhold til denne traktats artikel 106A, hvorunder Josiane Roulet ved stævning indgået til Personalerettens Justitskontor den 9. juli 2012, registreret som sagsnr. F-72/12, har nedlagt påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse, således som den fremgår af en skrivelse af 20. december 2011, om at foretage tilbagesøgning af et beløb på 172 236,42 EUR i medfør af vedtægtens artikel 85, og, subsidiært, om, at hun tilkendes en erstatning for de lidte tab, og hvorunder Josiane Roulet ved stævning indgået til Personalerettens Justitskontor den 3. februar 2013, registreret som sagsnr. F-10/13, har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 28. marts 2012, for så vidt som hendes ansøgning om erstatning af 13. januar 2012 heri afslås, og om, at Kommissionen tilpligtes at betale hende en erstatning på 172 236,42 EUR eller, subsidiært, et mindre beløb for de lidte tab.

Udfald: Europa-Kommissionen frifindes i de forenede sager F-72/12 og F-10/13. Josiane Roulet bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb — betingelser — fejlens åbenbare karakter — kriterier*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 85)

2. *Tjenestemandssager — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — litispændensindsigelse — erstatningssøgsmål — erstatningspåstand identisk med et tidligere søgsmål, som blev afvist fra realitetsbehandling — ingen litispændens*

1. Hvad angår tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb betyder udtrykket »så åbenbar«, som karakteriserer fejlen som omhandlet i vedtægtens artikel 85, stk. 1, ikke, at modtageren af fejlagtigt udbetalte beløb er fritaget for enhver tankevirkning eller kontrol, men at denne tilbagebetaling skal

finde sted, når der er tale om en fejl, som ikke forbigår en tjenstemands opmærksomhed, når denne udviser normal påpasselighed og antages at kende de regler, der finder anvendelse på hans løn. Desuden skal der i hvert tilfælde tages hensyn til den pågældende tjenstemands mulighed for at foretage den nødvendige kontrol. De forhold, som Unionens retsinstanser tager hensyn til i den forbindelse, vedrører bl.a. tjenstemandens ansvarsniveau, lønklasse og anciennitet.

Det er i øvrigt ikke nødvendigt, at den pågældende tjenstemand eller midlertidigt ansatte under udøvelsen af den påpasselighed, der påhviler ham, kan fastlægge det nøjagtige omfang af den af administrationen begåede fejl. Det er herved tilstrækkeligt, at tjenstemanden, når han er i tvivl om, hvorvidt de udbetalte beløb tilkommer ham, er forpligtet til at rette henvendelse til administrationen, således at denne kan foretage de nødvendige undersøgelser.

(jf. præmis 48-50)

Henvisning til:

Retten i Første Instans: 5. november 2002, sag T-205/01, Ronsse mod Kommissionen, præmis 46 og 47; 29. september 2005, sag T-195/03, Thommes mod Kommissionen, præmis 124

2. Når et søgsmål er anlagt mellem de samme parter vedrørende samme sagsgenstand og med de samme anbringender som et tidligere anlagt søgsmål, skal det afvises.

Eftersom erstatningspåstandene fremsat i forbindelse med et tidligere anlagt søgsmål blev afvist fra realitetsbehandling med den begrundelse, at de var blevet fremført for tidligt, kan Personaleretten ikke anses for at have udtømt dens kompetence hvad angår identiske erstatningspåstande fremsat i forbindelse med et senere anlagt søgsmål.

(jf. præmis 86 og 87)

Henvisning til:

Personaleretten: 19. september 2006, sag F-22/06, Vienne m.fl. mod Parlamentet, præmis 12 og den deri nævnte retspraksis